

[Palle Simonsen]

om eksempelvis Storebæltsbroen, idet vi her har et projekt, der efter vor opfattelse bidrager til at forbedre arbejdsvilkårene for den private sektor. Men vi har forstået, at der bliver tale om en redegørelse fra trafikministeren i løbet af 1982, og ved den lejlighed kan vi så gentage debatten om dette specielle projekt.

Man erkender fra regeringens side klart i planen, at det er relativt få forslag, som sigter mod erhvervsfremme, og det kan jeg kun understrege og give den ret i. Det er beklageligvis meget få forslag, der direkte sigter mod erhvervsfremme.

De elementer, der indgår i udvidelsen på de 10,3 mia kr., kan man opdele i tre hovedgrupper: en udvidelse af byggeriet, en udvidelse af investeringerne på energiområdet og endelig en beskeden udvidelse af investeringerne inden for trafik og kommunikation.

Hvad angår boligområdet, må jeg nok sige, at vi er lidt forundrede over, at regeringen tør lægge ryg til en sådan ekspansion af byggeriet, som der her er tale om. Man kan naturligvis sagtens gennem byggeri af et øget antal boliger bidrage til at forøge beskæftigelsen, men, som finansministeren gav udtryk for, også en betydelig belastning af betalingsbalancen. Derfor er vi meget skeptiske over for den udvidelse, der her er lagt op til.

Når det drejer sig om energiområdet, turde det ikke være nødvendigt at understrege vor negative holdning til naturgasprojektet. Den tror jeg regeringen kender ganske udmærket, det har den fået masser af beviser på gennem de senere år og måneder. Netop på nuværende tidspunkt bliver det måske bekræftet, at den stærke kritik af naturgasprojektet, den konservative folketingsgruppe har givet udtryk for, er der et realitetsindhold i. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at folketinget bliver nødsaget til at tage disse ting op til fornyet overvejelse. Når vi ser på naturgasprojektet, ser vi, at der, hvad investeringer angår, ikke alene er tale om en udvidelse, der er tale om en stor klump i det eksisterende investeringsprogram.

Vi er naturligvis også modstandere af den særlige post på ekspansionsområdet, som hedder 0,3 mia kr. til D.O.N.G.s investeringer i efterforskning af olie i Nordsøen. Vi har som bekendt her i de senere dage – og vi er nok ikke færdige – i finansudvalget haft en ivrig debat om en mindre investering. Her

har vi altså gennem investeringsredegørelsen fået et klart bevis på, at der ikke bare er tale om 23 plus 32 mill. kr., der er i virkeligheden ønske om at bruge 0,3 mia kr. til investeringer i efterforskning i Nordsøen. Vi vil gerne sige meget klart til regeringen, at vi ikke finder, at det er rigtigt, at staten går ind med det klare mål at udvinde olie i Nordsøen, det kan ikke være rigtigt. Men det er måske netop et eksempel på en omstrukturering, finansministeren giver udtryk for i redegørelsen. Vi finder, at det i første række er de private selskaber, der er i stand til at foretage den slags dispositioner på den mest hensigtsmæssige måde.

Rentabilitetsbetragtningen ved vurderingen af de offentlige investeringer må naturligvis spille en overordnet rolle, og med den beskæftigelsessituation, vi har, er der ikke nogen tvivl om, at vi også skal søge at forbedre beskæftigelsen og kan gøre det ved bidrag af offentlige investeringer. Men vi må samtidig lægge megen vægt på i vurderingen af de offentlige investeringer, at de belaster betalingsbalancen mindst muligt. Med den situation omkring statens finanser, som finansministeren er i på nuværende tidspunkt, må det siges meget klart, at der faktisk ikke er plads til udvidelser, hvad angår investeringer.

Det, det er interessant at diskutere, er, hvordan man kan udnytte ressourcerne på en bedre måde inden for den eksisterende ramme, f. eks. ved at tilgodese investeringer, som kan bidrage til, at den private sektor får bedre muligheder for at fungere.

Vi er enige i, at det, man i redegørelsen kalder erstatningsinvesteringer, som på længere sigt kan formindske drifts- og anlægsudgifterne i den offentlige sektor, naturligvis også er en vigtig faktor og et investeringsområde, der bør have en høj prioritet.

Alt i alt skal vor kommentar til investeringsredegørelsen være, at med den statsfinansielle situation, vi er i, finder vi ikke, at der er plads til at ekspandere på det område; der er behov for gennem debatter om lovforslag og aktstykker osv. i dette hus at få foretaget en bedre prioritering end den, regeringen har lagt op til. Vi vil også sige meget klart, at selv om den offentlige sektor naturligvis skal gennemføre en række investeringsopgaver med den målsætning, jeg har søgt at give udtryk for, er det meget vigtigt at fast-